

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/129/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010635
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419010635.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fujerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.05.2020 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaná

M.Á. O., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom P. XXX, okres Kežmarok, t.č. ÚVTOS Nitra,

uznáva sa za vinnú, že

ako zákonný zástupca - matka maloletých O. I., nar. XX.XX.XXXX a A. I., nar. XX.XX.XXXX, žiakov Základnej školy s materskou školou v obci Rakúsy, okr. Kežmarok, si voči nim zanedbávala svoje zákonné povinnosti rodiča tým, že nedozerala na ich povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho počas školského roka 2018/2019 v dobe od 02.09.2018 do 24.06.2019 jej syn maloletý O. I., nar. XX.XX.XXXX, bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškal 255 vyučovacích hodín a jej dcéra maloletá A. I., nar. XX.XX.XXXX, bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškala 333 vyučovacích hodín, pričom obžalovaná M. O. ako rodič napriek upozorneniam školy nezabezpečila nápravu a o výchovu a zabezpečenie dochádzky svojich detí do školy sa nestarala,
t e d a

vydala z nedbanlivosti osoby mladšie ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že im umožnila viesť záhaľčivý život a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,
č í m s p á c h a l a

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona (s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona).

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 11.11.2019 obžalobu pod sp. zn. Pv 352/19/7703-9 na M. O. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mala obžalovaná dopustiť na tom skutkovom základe, ako je skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.05.2020 bola obžalovaná M. O. poučená o tom, že ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobila obžalovaná vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to že je vinná zo spáchania skutku, ktorý sa jej v obžalobe prokurátorky kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaná na všetky položené otázky odpovedala „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovanej prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovanej M. O. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovanej v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovanej. Následne súd v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie len vo vzťahu výroku o treste, a to oboznámením listinných dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovanej.

Preto súd bez ďalšieho dokazovania ohľadom viny obžalovanej, uznal obžalovanú za vinnú zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, kedy obžalovaná opomenutím konania, na ktoré bola ako matka poškodených maloletých detí najmä v zmysle Zákona o rodine ale aj iných zákonov povinná a ktoré je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, vydala z nedbanlivosti svojho syna O. I., nar. XX.XX.XXXX a dcéru A. I., nar. XX.XX.XXXX - teda osoby mladšie ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že im umožnila viesť záhaľčivý život a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Trestného zákona, čím obžalovaná naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovanej posúdil ako vedomú nedbanlivosť, pretože obžalovaná vedela, že spôsobom uvedeným v Trestnom zákone môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je plnenie povinnej školskej dochádzky detí, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie nespôsobí /§ 16 písm. a) Trestného zákona/. Zo správy o povesti vypracovanej Obecným úradom Obce Rakúsy o obžalovanej vyplýva, že jej druh L. I. je vo výkone trestu odňatia slobody a ich päť maloletých detí v súčasnosti býva u svojich starých rodičov. Obžalovaná nevyvoláva výtržnosti a nebola riešená komisiou OVP v obci. Požívanie alkoholických nápojov v rodine im nie je známe. Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra o správaní sa obžalovanej vyplýva, že o správaní a vystupovaní obžalovanej neboli doposiaľ zaznamenané žiadne negatívne poznatky. Príkazy, nariadenia a pokyny príslušníkov plní, zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiava a vo svojich veciach si zachováva náležitý poriadok. Z dôvodu nedostatku pracovných miest nebola doposiaľ pracovne zaradená. S druhom, rodičmi a bratom udržiava kontakt prostredníctvom korešpondencie. Disciplinárne odmenená a ani potrestaná doposiaľ nebola. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaná nebola doposiaľ priestupkovo postihnutá. Z lustrácie Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že voči obžalovanej sa v súčasnej dobe nevedie žiadne trestné konanie, okrem prejednávanej trestnej veci. Zo záznamu spísaného npor. L. C., príslušníkom OO PZ Kežmarok dňa 16.04.2019 vyplýva, že starostka obce Rakúsy M. L. Y. uviedla, že obžalovaná nebola riešená v blokovom konaní a ani dohováraním za zlú dochádzku svojich detí na základe oznámenia ZŠ Rakúsy.

Z aktuálneho odpisu registra trestov SR vyplýva, že obžalovaná M. O. bola doposiaľ 4 krát súdne trestaná. V prípade prvého a druhého odsúdenia (právoplatného dňa 14.11.2008 a dňa 27.02.2014) jej bol uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon súd podmienene odložil na skúšobnú dobu, v rámci ktorej sa obžalovaná osvedčila, a preto sa na ňu v prípade oboch odsúdení hľadí, akoby nebola odsúdená. V konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 1T 49/2016 jej bol rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.06.2016 uložený trest odňatia slobody s podmienočným odkladom, ktorého výkon súd nariadil dňa 06.09.2019. Posledné odsúdenie predstavuje rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 152/2018, ktorého obsah súd na hlavnom pojednávaní oboznámil a z ktorého vyplýva, že obžalovanej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienene so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym

stupňom stráženia. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6T 79/2013 (odsúdenie č. 2 odpisu registra trestov) bola obžalovaná uznaná za vinnú zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a rozsudkami tunajšieho súdu pod sp. zn. 1T 49/2016 (odsúdenie č. 3 odpisu registra trestov) a pod sp. zn. 7T 152/2018 (odsúdenie č. 4 odpisu registra trestov) bola obžalovaná uznaná za vinnú zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosti jej nápravy. V prospech obžalovanej M.Á. O. súd zohľadnil jednu pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to, že sa obžalovaná k spáchaniu skutku priznala a jeho spáchanie úprimne oľutovala. Naopak, v neprospech obžalovanej súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že obžalovaná už bola v minulosti za trestný čin odsúdená /§ 37 písm. m) Trestného zákona/. V prípade odsúdení v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 49/2016 a 7T 152/2018 jej bol uložený nepodmienečný trest, resp. skôr uložený podmienený trest súd počas plynutia skúšobnej doby premenil na trest nepodmienečný, preto sa na ňu v prípade týchto dvoch odsúdení neuplatňuje následok zhladenia odsúdenia. Z tohto dôvodu súd na tieto odsúdenia prihliadol ako na vyššie spomenutú priťažujúcu okolnosť. Preto pri rovnakom pomere pohľadujúcich okolností a priťažujúcich okolností 1:1, súd v zmysle § 38 ods. 2 a nasl. odseky tohto § Trestného zákona trestnú sadzbu trestu odňatia slobody stanovenú v ustanovení § 211 ods. 3 Trestného zákona v rozmedzí od 6 mesiacov až do 5 rokov neupravoval a trest ukladal v tejto trestnej sadzbe trestu odňatia slobody.

Na jednej strane súd zohľadnil úprimnú ľútosť obžalovanej, ktorá deklarovala, že si dôsledky svojej trestnej činnosti uvedomila a v budúcnosti chce viesť riadny život a starať sa o svoje deti. Uvedený postoj obžalovanej súd pretavil do výšky trestu z hľadiska jeho výchovného aspektu, najmä aby obžalovanej prostredníctvom trestu umožnil zmeniť svoje správanie v budúcnosti tak, aby k ďalšej trestnej činnosti z jej strany nedochádzalo, čo by bolo nielen v záujme spoločnosti ale predovšetkým v záujme jej maloletých detí. Práve pre tento výchovný účel trestu súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody bližšie k dolnej hranici Trestným zákonom stanovenej trestnej sadzby. Súd zdôrazňuje aj bezproblémový doterajší priebeh výkonu trestu odňatia slobody ako aj hodnotenie obžalovanej zo strany obce, kde neboli zistené žiadne závažné porušovania verejného poriadku obžalovanou a tiež to, že obžalovaná sa doposiaľ nedopustila priestupku.

Na strane druhej však súd musel nutne zohľadniť, že u obžalovanej sa jedná o špeciálnu recidivistku, ktorú ani predchádzajúce odsúdenia za rovnakú trestnú činnosť neodradili od pokračovania v jej páchaní, čo len vyjadruje jej ambivalentný postoj k plneniu si svojich povinností rodiča, medzi ktoré patrí aj zabezpečenie povinnej školskej dochádzky svojich detí. Preto, hoci súd verí, že výkon trestu bude mať u obžalovanej priaznivý vplyv na jej ďalší život vedený v súlade so zákonom (aj prejednávany skutok obžalovaná spáchala pred výkonom trestu odňatia slobody), vzhľadom na jej predchádzajúce odsúdenia ako aj na následok trestného činu, ktorým je veľmi vysoký počet vymeškaných hodín u oboch svojich detí (255, resp. 333), čo svedčí o masívnom a dlhodobom zanedbávaní ich povinnej školskej dochádzky, to podľa presvedčenia súdu neumožňuje podmienený odklad výkonu trestu a preto trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne považuje súd za primeraný vo vzťahu ku všetkým vyššie uvedeným aspektom trestu. Na jednej strane dáva obžalovanej možnosť, aby si počas výkonu trestu uvedomila následky svojho konania, a to nielen odlúčenie od detí a v budúcnosti sa rovnakého konania vyvarovala, na strane druhej závažnosť jej konania z pohľadu následku a jej predchádzajúce odsúdenia vyvolávajú nutnosť uloženia nepodmienečnej formy trestu a naopak, vylučujú možnosť uloženia alternatívnych trestov, prípadne trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Pretože obžalovaná nebola v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by jej bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ju za splnenia

podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Nakoľko opatrovník poškodených maloletých detí si do skončenia vyšetrovania náhradu škody neuplatnil, súd o škode týmto rozsudkom nerozhodoval.

vydala z nedbanlivosti osoby mladšie ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že im umožnila viesť záhaľčivý život a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.